

Яка особа зазначається у податковому розрахунку ф. 1ДФ, якщо суми орендних платежів нараховуються (виплачуються) на користь неповнолітньої дитини, малолітньої дитини у якої є опікун?

ЗІР, категорія 103.25

Статтею 626 глави 52 Цивільного кодексу України від 16 січня 2003 року № 435-IV із змінами та доповненнями (далі – ЦКУ) визначено, що договір – це домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.

Наявність саме цивільно-правового договору є необхідною умовою для того, щоб відповідна операція вважалася орендною операцією.

Відповідно до ст. 762 глави 58 ЦКУ за користування майном з наймача справляється плата, розмір якої встановлюється договором найму.

Згідно з ст. 761 ЦКУ право передання майна у найм має власник речі або особа, якій належать майнові права. Наймодавцем може бути також особа, уповноважена на укладення договору найму.

Статтею 6 Сімейного кодексу України від 10 січня 2002 року № 2947-III зі змінами та доповненнями (далі – Сімейний кодекс) визначено, що правовий статус дитини має особа до досягнення нею повноліття. Малолітньою вважається дитина до досягнення нею чотирнадцяти років. Неповнолітньою вважається дитина у віці від чотирнадцяти до вісімнадцяти років.

Якщо дитина не може самостійно здійснювати свої права, ці права здійснюють батьки, опікун або самі ці особи за допомогою батьків чи піклувальника (ст. 14 Сімейного кодексу).

Поряд з цим, ст. 36 ЦКУ передбачені обмеження цивільної дієздатності фізичної особи за рішенням суду. Над фізичною особою, цивільна дієздатність якої обмежена, встановлюється піклування (ст. 37 ЦКУ).

Відповідно до п. 2 ст. 32 ЦКУ на вчинення неповнолітньою особою правочину щодо транспортних засобів або нерухомого майна повинна бути письмова нотаріально посвідчена згода батьків (усиновлювачів) або піклувальника і дозвіл органу опіки та піклування.

Батьки мають право дати згоду на вчинення неповнолітньою дитиною правочинів, передбачених частиною другою ст. 177 Сімейного кодексу, зокрема укласти договори, які підлягають нотаріальному посвідченню та (або) державній реєстрації, лише з дозволу органу опіки та піклування (частина третя ст. 177 Сімейного кодексу).

Вимоги щодо нотаріального посвідчення договорів оренди (найму) та/або правове регулювання державної реєстрації таких договорів регулюються ст.ст. 793, 794, 799 ЦКУ та ст.ст. 6, 17 Закону України від 06 жовтня 1998 року № 161-XIV «Про оренду землі».

Підпунктом 14.1.54 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI (далі – ПКУ) визначено, що дохід з джерелом їх походження з України – це будь-який дохід, отриманий резидентами або нерезидентами, у тому числі від будь-яких видів їх діяльності на території України (включаючи виплату (нарахування) винагороди іноземними роботодавцями), її континентальному шельфі, у виключній (морській) економічній зоні, у тому числі, доходів від надання резидентам або нерезидентам в оренду (користування) майна, розташованого в Україні.

Згідно з підпунктами 170.1.1 та 170.1.2 п. 170.1 ст. 170 ПКУ податковим агентом платника податку – орендодавця щодо доходу, отриманого від надання в оренду нерухомого майна є орендар.

Відповідно до п.п. «а» п. 176.2 ст. 176 ПКУ особи, які відповідно до ПКУ, мають статус податкових агентів, зобов'язані своєчасно та повністю нараховувати, утримувати та сплачувати (перераховувати) до бюджету податок з доходу, що виплачується на користь платника податку та оподатковується до або під час такої виплати за її рахунок.

Враховуючи вищевикладене, якщо орендодавцем, з яким безпосередньо укладено договір оренди, є неповнолітня (малолітня) дитина – власник майна і орендні платежі нараховуються (виплачуються) на користь цієї дитини, то у податковому розрахунку за ф. 1ДФ відображається нарахована (виплачена) сума орендних платежів із зазначенням реєстраційного номера облікової картки такої дитини.